Europaudvalget 1998
KOM (1998) 0297
Offentligt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.04.1999

KOM(1999) 195 endelig udg.
98/0191(COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om en fælles ramme for digitale signaturer

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 B, stk. 2)

RESUMÉ

Europa-Parlamentet vedtog den 13. januar 1999 et forslag til lovgivningsmæssig beslutning med Europa-Parlamentets godkendelse - med visse ændringsforslag, som er indeholdt i denne beslutning - af Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fælles ramme for elektroniske signaturer (KOM(1998)297 endelig udg. - C4-0376/98 - 98/191(COD)), og det opfordrede Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed.

Målet med direktivet er at sikre, at det indre marked for så vidt angår digitale signaturer kan fungere korrekt, idet der skabes en harmoniseret og hensigtsmæssig retlig ramme for brugen af elektroniske signaturer i Fællesskabet. Det indfører en række kriterier, som danner grundlag for den retlige anerkendelse af elektroniske signaturer. EF-traktatens artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A danner retsgrundlaget for forslaget.

Direktivet etablerer en retlig ramme for visse certificeringstjenester, som offentligheden kan anvende. Det fokuserer navnlig på certificeringstjenester og stiller fælles krav til certificeringstjenesteudbydere og certifikater i Det Europæiske Fællesskab. Direktivet følger en teknologi-neutral strategi, idet det omfatter et bredt spektrum af elektroniske signaturer. Direktivet er baseret på et dobbeltkoncept: certificeringsudbydere har generelt frihed til at udbyde deres tjenester uden krav om forudgående autorisation. Samtidig har medlemsstaterne ret til at indføre frivillige akkrediteringsordninger baseret på fælles krav for at skabe et højere sikkerhedsniveau. Dette direktivs formål er at medvirke til at skabe en harmoniseret retlig ramme i Fællesskabet ved at sikre, at elektroniske signaturer anerkendes retligt. Forslaget fastsætter regler om erstatningsansvar for certificeringstjenesteudbydere med det formål at skabe større tillid hos både forbrugere og virksomheder, der anvender certifikaterne. Direktivet omfatter samarbejdsordninger med tredjelande med det formål at bidrage til global anerkendelse af certifikater.

Af de 32 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet vedtog ved førstebehandlingen, har Kommissionen godkendt 22 fuldt ud (ændringsforslag 3, 11, 12, 14, 18, 20, 27, 30, 31, 32, 33 og 34), delvist eller i princippet (ændringsforslag 2, 4, 5, 9, 13, 16, 17, 21, 22 og 25).

Kommissionen kan ikke godkende 10 af de fremsatte ændringsforslag af retlige årsager (ændringsforslag 1, 10, 24, 28 og 29), fordi de indeholder overflødige bestemmelser (ændringsforslag 6 og 7), eller fordi de skaber problemer i forbindelse med gennemførelsen (ændringsforslag 15, 23 og 26).

BEGRUNDELSE

Hermed forelægger Kommissionen et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fælles ramme for elektroniske signaturer. Det ændrede forslag indeholder de af Europa-Parlamentets ændringsforslag fra førstebehandlingen, som Kommissionen har godkendt.

1) INDLEDNING

a) Baggrund

Som et første skridt på vejen forelagde Kommissionen den 8. oktober 1997 en meddelelse med titlen "Sikkerhed og tillid i elektronisk kommunikation - Imod europæiske rammer for digitale signaturer og kryptering" (KOM(97)503 endelig udg. - C4-0648/97), hvori behovet for en sammenhængende strategi på dette område skitseredes. Den 1. december 1997 udtrykte Rådet sin glæde over meddelelsen og opfordrede Kommissionen til at forelægge forslag til et direktiv om digitale signaturer så hurtigt som muligt. I sin beslutning af 17. juli 1998 (A4-0189/98) understregede Europa-Parlamentet behovet for at skabe en retlig ramme på EU-plan med henblik på at sikre en gensidig tillid til elektroniske signaturer og fremme udviklingen af elektronisk handel og elektronisk kommunikation.

Den 13. maj 1998 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om elektroniske signaturer med titlen "En fælles ramme for elektroniske signaturer" (KOM(98) 297 endelig udg. - C4-0376/98 - 98/191(COD)). Forslaget til direktiv er udarbejdet i forventning om, at en række EU-medlemsstater vil tilskynde til udarbejdelse af en retlig ramme for elektroniske signaturer. Direktivet betragtes derfor som en præventiv foranstaltning til at skabe en harmoniseret ramme for autentifikationstjenester i Europa. Direktivet tager også den elektroniske kommunikations globale karakter i betragtning. EF-traktatens artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A danner retsgrundlaget for forslaget.

Forslaget blev formelt forelagt Europa-Parlamentet og Rådet den 16. juni 1998. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse den 2.-3. december 1998, og Regionsudvalget den 13.-14. januar 1999. Europa-Parlamentet vedtog en positiv beslutning ved sin førstebehandling den 13. januar 1999 og stillede 32 ændringsforslag til Kommissionens forslag.

b) Målet med direktivet

Målet med direktivet er at sikre, at det indre marked for så vidt angår digitale signaturer kan fungere korrekt, idet der skabes en harmoniseret og hensigtsmæssig retlig ramme for brugen af elektroniske signaturer i Fællesskabet. Det indfører en række kriterier, som danner grundlag for den retlige anerkendelse af elektroniske signaturer. Global elektronisk kommunikation og handel er afhængige af løbende tilpasning af national og international lovgivning til en teknologisk infrastruktur i hastig udvikling. Det er nødvendigt, at disse emner behandles, så forbrugerne og erhvervslivet i EU kan få fuldt udbytte af mulighederne inden for elektronisk kommunikation.

c) Direktivets hovedprincipper

- Anvendelsesområde

Direktivet etablerer en retlig ramme for visse certificeringstjenester, som offentligheden kan anvende. Den fokuserer navnlig på certificeringstjenester, og opstiller fælles krav til certificeringstjenesteudbydere og certifikater i Det Europæiske Fællesskab. Der er åbenbare anvendelser for digital signatur-teknologi i lukkede miljøer, f.eks. en virksomheds lokalnet eller et banksystem. Certifikater og elektroniske signaturer anvendes også til bemyndigelsesformål, f.eks. adgang til private konti. På disse områder ser Kommissionen ikke noget indlysende behov for harmonisering.

- Teknologi-neutralitet

Det forventes, at der vil blive udviklet en række autentifikationssystemer. Direktivet bør derfor være bredt nok til at omfatte hele spektret af "elektroniske signaturer". Skønt elektroniske signaturer, der genereres under anvendelse af krypteringsteknikker, på nuværende tidspunkt anses for at være en vigtig type elektronisk signatur, må en europæisk regulativ ramme være fleksibel nok til at omfatte andre teknikker, som måtte blive anvendt til autentifikation.

- Dobbelt indfaldsvinkel

Direktivet er baseret på et dobbeltkoncept: Hovedformålet er at stimulere udbuddet af certificeringstjenester via åbne net i Fællesskabet. I betragtning af antallet af tjenester og deres anvendelsesmuligheder bør certificeringsudbydere generelt kunne udbyde deres tjenester uden krav om forudgående autorisation. På dette område skal markedet kunne udvikle sig frit. Samtidig bør det være tilladt for medlemsstaterne at indføre frivillige akkrediteringsordninger baseret på fælles krav for at skabe et højere sikkerhedsniveau. Disse ordninger tilbyder certificeringstjenesteudbyderne hensigtsmæssige rammer til at udvikle deres tjenester yderligere og opnå det tillids-, sikkerheds- og kvalitetsniveau, som kræves af markedet, forbrugerne og borgerne.

- Væsentlige krav

I direktivforslaget fastsættes der væsentlige krav til certifikater og certificeringstjenester, således at der skabes en harmoniseret ramme for autentifikationstjenester i Europa. Kravene er ikke særlig detaljerede, og de er udelukkende forbundet med den retlige anerkendelse af elektroniske signaturer.

- Retlig anerkendelse af elektroniske signaturer

Dette direktivs formål er at medvirke til at skabe en harmoniseret retlig ramme i Fællesskabet ved at sikre, at elektroniske signaturer anerkendes retligt. Retlig anerkendelse betyder, at signaturer, der er baseret på et

autoriseret certifikat udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, som opfylder kravene i bilag II, dels anerkendes som opfyldende de retlige krav vedrørende en håndskreven underskrift, dels kan godtages som bevis ved retshandlinger på samme måde som håndskrevne underskrifter.

- Regler om erstatningsansvar

Forslaget fastsætter regler om erstatningsansvar for certificeringstjenesteudbydere med det formål at skabe større tillid hos både forbrugere og virksomheder, der anvender certifikaterne. Certificeringstjenesteudbyderne vil på grundlag af forslaget navnlig hæfte for gyldigheden af certifikatets indhold.

- International dimension

Direktivet omfatter samarbejdsordninger med tredjelande med det formål at bidrage til global anerkendelse af certifikater. Ordningernes mål er især at sikre medlemsstaternes anerkendelse af tredjelandecertifikater på klare betingelser og fremme Kommissionens forhandling af bilaterale og multilaterale aftaler. Dette er vigtigt for udviklingen af den internationale elektroniske handel.

- Beskyttelse af data

Direktivet sigter mod at harmonisere nationale bestemmelser, som beskytter almene hensyn til f.eks. privatlivets fred og personlige oplysninger inden for elektroniske signaturer. Endvidere tilvejebringer direktivet de nødvendigt redskaber (certifikater, som angiver et pseudonym i stedet for underskriverens navn), som giver kunder mulighed for at bevare anonymiteten i forbindelse med online transaktioner.

2) DE AF EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG, SOM KOMMISSIONEN HAR GODKENDT

Af de 32 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet vedtog ved førstebehandlingen, har Kommissionen godkendt 22 fuldt ud, delvist eller i princippet.

Ændringsforslag, som er godkendt fuldt ud: 3, 11, 12, 14, 18, 20, 27, 30, 31, 32, 33 og 34.

Ændringsforslag, som er delvist eller principielt godkendt: 2, 4, 5, 9, 13, 16, 17, 21, 22 og 25.

Kommissionen har godkendt de ændringsforslag, som:

- gør teksten klarere og mere fuldstændig (ændringsforslag 2, 3, 5, 9, 11 - 14, 16 - 18, 20 - 22, 25, 27 og 30 - 34),

- giver nyttige signaler om, i hvilken retning direktivet bør revideres ved udgangen af 2002 (ændringsforslag 4).

I sit ændrede forslag har Kommissionen indføjet ændringsforslagene i teksten som foreslået af Europa-Parlamentet samt foretaget visse ændringer af hensyn til sammenhængen i teksten.

3) DE AF EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG, SOM KOMMISSIONEN IKKE HAR GODKENDT

10 af ændringsforslagene kunne ikke godkendes på grund af:

- Retlige forbehold, navnlig at ændringsforslagene ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne,

- Ændringsforslagene indeholder overflødige bestemmelser,

- Ændringsforslagene skaber problemer i forbindelse med gennemførelsen.

a) Retlige forbehold

- Europa-Parlamentet foreslår i betragtning 3 at henvise til *elektroniske* signaturer i stedet for digitale signaturer (ændringsforslag 1). Kommissionen tilslutter sig Europa-Parlamentets generelle holdning om at koncentrere teksten om elektroniske signaturer, fordi direktivet omhandler elektroniske signaturer, men i betragtning 3 citeres konklusionen fra Det Europæiske Råd af 1. december 1997. Det giver derfor ikke mening at ændre formuleringen.

- Europa-Parlamentet foreslår at ændre "rådgivende udvalg" til "kontaktudvalg" (ændringsforslag 10 og 28) og at tilføje nogle forpligtelser til høring og informationsformidling (ændringsforslag 28). Dette er i modstrid med den udvalgsprocedure, der er fastsat i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987. Denne rådsafgørelse definerer forskellige typer af udvalg. Forslaget om forpligtelse til høring og informationsformidling svarer ikke til den fastsatte procedure, og det er heller ikke normal praksis i de bestående arbejdsgrupper. Kommissionen giver tilsagn om, at den vil kontakte erhvervslivet samt bruger- og forbrugergrupper på frivillig basis.

  Det bør være udvalgets opgave at tydeliggøre kravene i bilag I og II samt på standardiseringsområdet - ikke at udvikle disse krav yderligere. Udvalget vil i modsat fald antage lovgivende karakter.

- Sondringen mellem udvalgstypen og proceduren i artikel 9, og udvalgets funktion i artikel 10 gør teksten klarere. Kommissionen foretrækker derfor at bibeholde artikel 10 (ændringsforslag 29).

- I ændringsforslag 24 foreslår Europa-Parlamentet, at Kommissionen forelægger forslag til de nødvendige mandater til forhandling af bilaterale og multilaterale aftaler med tredjelande og internationale organisationer ikke blot for Rådet, *men også for Europa-Parlamentet*. Dette er i modstrid med ordlyden af EF-traktatens artikel 113. I artikel 113 er det fastsat, at Kommissionen alene fremsætter forslag for Rådet og ikke for Europa-Parlamentet.

- Europa-Parlamentet foreslår at tilføje en sætning om, at certificeringstjenesteudbydere må anføre et pseudonym i stedet for underskriverens navn, *når dette er i overensstemmelse med de nationale retsforskrifter for ikke-elektronisk handel* (ændringsforslag 26). Der findes ingen generelle, nationale regler om pseudonymer for offline transaktioner, fordi der ikke er behov for sådanne bestemmelser inden for offline transaktioner. Forbrugere kan principielt vælge at

forblive anonyme. Målet med artikel 8, stk. 3, er at skabe det nødvendige redskab til at udføre online transaktioner på samme måde som offline transaktioner.

b) Overflødige bestemmelser

- Europa-Parlamentet foreslår at tilføje en betragtning om, at internationale aftaler i givet fald bør respektere Den Europæiske Unions ret til at bevare og udbygge de eksisterende regler om databeskyttelse (ændringsforslag 6). Det er et faktum, at eksisterende regler om databeskyttelse skal overholdes, og at aftaler om elektronisk signatur skal anerkende retten til at bevare og udbygge de eksisterende regler om databeskyttelse. En sådan bestemmelse er derfor overflødig.

- Europa-Parlamentet foreslår at tilføje en betragtning om, at aftaler om elektronisk signatur ligeledes bør omhandle databeskyttelse og privatlivets fred (ændringsforslag 7). Det er et faktum, at en sådan aftale skal overholde eksisterende regler om databeskyttelse, og der skal især tages hensyn bestemmelserne om internationale datastrømme. Kommissionen betragter derfor en sådan bestemmelse som overflødig.

c) Problemer i forbindelse med gennemførelsen

- Det skaber problemer i forbindelse med gennemførelsen at tilføje ordet *uafhængig* i definitionen af certificeringstjenesteudbydere i artikel 2, stk. 6, (ændringsforslag 15). Det står ikke klart, hvad der menes med et sådant krav. Det kunne f.eks. betyde økonomisk uafhængig eller organisatorisk uafhængig. Desuden hører et sådant krav hjemme i bilag II og ikke i definitionen.

- Ændringsforslag 23 kan af samme grund ikke godkendes. Heri foreslår Europa-Parlamentet at tilføje et afsnit i artikel 6 om, at certificeringstjenesteudbydere kun må udføre de opgaver, der er overdraget dem i henhold til deres statut. For det første er det uklart, hvad der skulle være formålet med en sådan bestemmelse. For det andet er certificeringstjenesteudbyderne ikke forpligtet til at have en statut, og statuttens status i retlig forstand er ikke klar. For det tredje er det spørgsmålet, om en certificeringstjenesteudbyder er i stand til at sikre, at vedkommende ikke udsættes for nogen form for administrativ kontrol. Under alle omstændigheder hører en sådan bestemmelse ikke hjemme i artikel 6, idet den foreslåede tekst ikke har noget med erstatningsansvar at gøre.

4) KONKLUSION

Kommissionen har helt eller delvist godkendt 22 ud af 32 af de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet stillede ved førstebehandlingen.

I henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 189 B, stk. 2, ændrer Kommissionen sit oprindelige forslag og indføjer ændringerne.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om en fælles ramme for digitale signaturer

(EØS-relevant tekst)

Oprindeligt forslag	Ændret forslag

Betragtning 4
(på grundlag af ændringsforslag 2)

4. elektronisk kommunikation og handel kræver elektroniske signaturer og dertil knyttede tjenesteydelser til autentifikation af data; afvigende regler for retlig anerkendelse af elektroniske signaturer og akkreditering af certificeringstjenesteudbydere i medlemsstaterne kan skabe betydelige hindringer for elektronisk kommunikation og handel og dermed hæmme det indre markeds udvikling; initiativer i medlemsstaterne, der peger i forskellig retning, viser, at der er behov for harmonisering på fællesskabsniveau;	4. elektronisk kommunikation og handel kræver elektroniske signaturer og dertil knyttede tjenesteydelser til autentifikation af data; afvigende regler for retlig anerkendelse af elektroniske signaturer og akkreditering af certificeringstjenesteudbydere i medlemsstaterne kan skabe betydelige hindringer for elektronisk kommunikation og handel; klare, fælles rammebestemmelser for elektroniske signaturer øger derimod tilliden til og den generelle accept af de nye teknologier; initiativer i medlemsstaterne, der peger i forskellig retning, må ikke hindre den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser inden for det indre marked;

Betragtning 6
(på grundlag af ændringsforslag 3)

6. den hastige teknologiske udvikling og Internettets globale karakter kræver, at den valgte metode er åben for forskellige teknologier og tjenester til elektronisk autentifikation af data; digitale signaturer baseret på offentlig nøgle-kryptering er på nuværende tidspunkt den mest anerkendte form for elektronisk signatur;	6. den hastige teknologiske udvikling og Internettets globale karakter kræver, at den valgte metode er åben for forskellige teknologier og tjenester til elektronisk autentifikation af data;

Betragtning 6a (ny)
(på grundlag af ændringsforslag 4)

	Kommissionen bør revidere dette direktiv inden 2003 bl.a. for at sikre, at hverken udviklingen på det tekniske eller retlige område kommer til at udgøre en hindring for opfyldelse af målene i dette direktiv; desuden bør Kommissionen undersøge virkningerne af nært beslægtede tekniske områder ~~som f.eks. fortrolighed~~ og forelægge Parlamentet og Rådet en rapport herom;

Betragtning 10a (ny)
(på grundlag af ændringsforslag 5)

	(10a). det indre marked omfatter også fri bevægelighed for personer, hvorfor befolkningen i Den Europæiske Union nødvendigvis stadig hyppigere kommer i kontakt med myndighederne i andre medlemsstater end den, hvori de er bosiddende; ~~af denne grund har Europa-Parlamentet besluttet at acceptere andragender i elektronisk form;~~ elektronisk kommunikation kunne blive til stor nytte på dette område, forudsat, at de nationale regler om supplerende krav ikke er til hinder for denne mulighed for lettere adgang til den offentlige forvaltning;

Betragtning 13a (ny)
(på grundlag af ændringsforslag 9)

	(13a). dette direktiv berører ikke de eksisterende nationale bestemmelser vedrørende almenhedens interesse eller offentlig sikkerhed ~~eller tjenesteydelser af fortrolig karakter~~;

Artikel 1
(på grundlag af ændringsforslag 11)

Artikel 1 Dette direktiv vedrører den retlige anvendelse af elektroniske signaturer. Direktivet indeholder ikke bestemmelser vedrørende kontraktindgåelse og -gyldighed eller andre ikke-kontraktuelle formaliteter, hvor underskrift er påkrævet. Det etablerer en retlig ramme for visse certificeringstjenester, som offentligheden kan anvende.	Artikel 1 Dette direktiv vedrører den retlige anvendelse af elektroniske signaturer. Det etablerer en retlig ramme for visse certificeringstjenester, som offentligheden kan anvende. Direktivet indeholder ikke bestemmelser vedrørende kontraktindgåelse og -gyldighed eller andre ikke-kontraktuelle formaliteter, hvor underskrift er påkrævet.

Artikel 2, stk. 1:
(på grundlag af ændringsforslag 12)

1. "elektronisk signatur" en underskrift i digital form i, vedføjet eller logisk tilknyttet data og brugt af en underskriver til at angive underskriverens vedkendelse af indholdet i disse data, og som opfylder følgende krav:	1. "elektronisk signatur" en underskrift i elektronisk form i, vedføjet eller logisk tilknyttet data og brugt af en underskriver til at angive underskriverens vedkendelse af indholdet i disse data, og som opfylder følgende krav:

Artikel 2, stk. 2:
(på grundlag af ændringsforslag 13)

2. “underskriver“ en person, der afgiver en elektronisk signatur.	2. "underskriver" en fysisk person, der på egne vegne eller på vegne af en juridisk person afgiver en elektronisk signatur.

Artikel 2, stk. 5:
(på grundlag af ændringsforslag 14)

5. "autoriseret certifikat" en digital attestering, som knytter et signaturkontrolsystem til en person, bekræfter denne persons identitet og opfylder kravene i bilag I.	5. "autoriseret certifikat" en elektronisk attestering, som knytter et signaturkontrolsystem til en person, bekræfter denne persons identitet og opfylder kravene i bilag I.

Artikel 3, stk. 2:
(på grundlag af ændringsforslag 16)

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på ydelse af certificeringstjenester på avanceret niveau. Alle vilkår i forbindelse med sådanne ordninger skal være objektive, gennemsigtige, rimelige og ikke-diskriminerende. Medlemsstaterne kan ikke af årsager, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, begrænse antallet af certificeringstjenesteudbydere.	2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på ydelse af certificeringstjenester på avanceret niveau. Medlemsstaterne kan også anerkende akkrediteringsordninger, der forvaltes af organisationer, der er uafhængige af medlemsstaternes regeringer ~~og har som mål at forbedre niveauet for ydelse af certificeringstjenester~~. Alle vilkår i forbindelse med sådanne ordninger skal være objektive, gennemsigtige, rimelige og ikke-diskriminerende. Medlemsstaterne kan ikke af årsager, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, begrænse antallet af certificeringstjenesteudbydere.

Artikel 3, stk. 4:
(på grundlag af ændringsforslag 17)

4. Medlemsstaterne kan gøre anvendelse af elektroniske signaturer i den offentlige sektor afhængig af opfyldelsen af supplerende krav. Sådanne krav skal være objektive, gennemsigtige, rimelige og ikke-diskriminerende, og må kun være affødt af den pågældende anvendelses særlige karakter.	4. Medlemsstaterne kan gøre anvendelse af elektroniske signaturer i den offentlige sektor afhængig af opfyldelsen af supplerende krav. Sådanne krav skal være objektive, gennemsigtige, rimelige og ikke-diskriminerende, og må kun være affødt af den pågældende anvendelses særlige karakter. Sådanne krav må ikke hindre udveksling af grænseoverskridende tjenesteydelser til borgerne~~, f.eks. sociale ydelser eller pensioner~~.

Artikel 5
(på grundlag af ændringsforslag 18)

1. Medlemsstaterne sikrer, at en elektronisk signatur ikke nægtes retsvirkning, gyldighed og eksekutionskraft alene med den begrundelse, at underskriften er i elektronisk form, ikke er baseret på et autoriseret certifikat eller ikke er baseret på et certifikat, der er udstedt af en akkrediteret certificeringstjenesteudbyder. 2. Medlemsstaterne sikrer, at elektroniske signaturer, der er baseret på et autoriseret certifikat udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der opfylder kravene i bilag II, dels anerkendes som opfyldende de retlige krav vedrørende en håndskreven underskrift, dels kan godtages som bevis ved retshandlinger på samme måde som håndskrevne underskrifter.	1. Medlemsstaterne sikrer, at elektroniske signaturer, der er baseret på et autoriseret certifikat udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der opfylder kravene i bilag II, dels anerkendes som opfyldende de retlige krav vedrørende en håndskreven underskrift, dels kan godtages som bevis ved retshandlinger på samme måde som håndskrevne underskrifter. 2. Medlemsstaterne sikrer, at en elektronisk signatur ikke nægtes retsvirkning, gyldighed og eksekutionskraft alene med den begrundelse, at underskriften er i elektronisk form, ikke er baseret på et autoriseret certifikat eller ikke er baseret på et certifikat, der er udstedt af en akkrediteret certificeringstjenesteudbyder.

Artikel 6, stk. 1, litra b):
(på grundlag af ændringsforslag 20)

b) overholdelsen af alle dette direktivs krav med hensyn til udstedelsen af et autoriseret certifikat	b) overholdelsen af alle kravene i bilag I med hensyn til udstedelsen af et autoriseret certifikat

Artikel 6, stk. 3:
(på grundlag af ændringsforslag 21)

3. Medlemsstaterne sikrer, at en certificeringstjenesteudbyder i et autoriseret certifikat kan anføre begrænsninger i et bestemt certifikats anvendelsesområde. Certificeringstjenesteudbyderen hæfter ikke for tab, der skyldes uberettiget brug, der går ud over anvendelsesområdet af et autoriseret certifikat med begrænsninger i sit anvendelsesområde.	3. Medlemsstaterne sikrer, at en certificeringstjenesteudbyder i et autoriseret certifikat kan anføre begrænsninger i et bestemt certifikats anvendelsesområde. En sådan begrænsning skal være tydelig for tredjeparter. Certificeringstjenesteudbyderen hæfter ikke for tab, der skyldes uberettiget brug, der går ud over anvendelsesområdet af et autoriseret certifikat med begrænsninger i sit anvendelsesområde.

Artikel 6, stk. 4:
(på grundlag af ændringsforslag 22)

4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i et autoriseret certifikat kan sætte en beløbsgrænse for de transaktioner, som certifikatet er gyldigt for. Certificeringstjenesteudbyderen ifalder ikke erstatningspligt, der overstiger denne beløbsgrænse.	4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i et autoriseret certifikat kan sætte en beløbsgrænse for de transaktioner, som certifikatet er gyldigt for. En sådan begrænsning skal være tydelig for tredjeparter. Certificeringstjenesteudbyderen ifalder ikke erstatningspligt, der overstiger denne beløbsgrænse.

Artikel 8, stk. 2:
(på grundlag af ændringsforslag 25)

2. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen kun har tilladelse til at få persondata direkte fra den registrerede og kun i det omfang, det er nødvendigt for udstedelsen af et certifikat. Data må ikke indsamles eller behandles med andre formål uden den registreredes samtykke.	2. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen kun har tilladelse til at få persondata direkte fra den registrerede, eller med dennes udtrykkelige samtykke og kun i det omfang, det er nødvendigt for udstedelsen af et certifikat. Data må ikke indsamles eller behandles med andre formål uden den registreredes samtykke.

Artikel 8, stk. 4:
(på grundlag af ændringsforslag 27)

4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i tilfælde, hvor personer anvender pseudonym, er forpligtet til på anmodning og med den registreredes samtykke at overføre data om sådanne personers identitet til offentlige myndigheder. Når det i henhold til national ret af hensyn til efterforskning i en kriminalsag i forbindelse med brugen af elektronisk signatur under pseudonym er nødvendigt at overføre data, der afslører en registrerets identitet, skal overførslen registreres og den registrerede underrettes om overførslen snarest muligt efter efterforskningens afslutning.	4. Når det, i henhold til direktiv 95/46/EF og national ret, er nødvendigt at overføre data, der afslører en registrerets/underskrivers identitet, til offentlige myndigheder af hensyn til efterforskning i en straffesag i forbindelse med brugen af elektronisk signatur med pseudonymcertifikat, eller det er nødvendigt af hensyn til retskrav vedrørende transaktioner, der foretages under anvendelse af elektroniske signaturer med pseudonymcertifikater, skal overførslen registreres og den registrerede underrettes om overførslen.

Artikel 11
(på grundlag af ændringsforslag 30)

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger: a) oplysninger om frivillige nationale akkrediteringsordninger, herunder alle supplerende krav i henhold til artikel 3, stk. 4 b) navn og adresse på nationale akkrediterings- og tilsynsorganer og c) navn og adresse på akkrediterede nationale certificeringstjenesteudbydere 2. Alle oplysninger i henhold til stk. 1 samt ændringer heraf meddeles af medlemsstaterne snarest muligt.	1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger: a) oplysninger om frivillige nationale akkrediteringsordninger, herunder alle supplerende krav i henhold til artikel 3, stk. 4 b) navn og adresse på anerkendte nationale akkrediterings- og tilsynsorganer og c) navn og adresse på akkrediterede nationale certificeringstjenesteudbydere 2. Alle oplysninger i henhold til stk. 1 samt ændringer heraf meddeles af medlemsstaterne og de anerkendte organer inden en måned.

Bilag I, litra b)
(på grundlag af ændringsforslag 31)

b) indehaverens entydige navn eller entydige pseudonym; i sidstnævnte tilfælde skal det fremgå, at der er tale om et pseudonym	b) indehaverens navn eller pseudonym; i sidstnævnte tilfælde skal det fremgå, at der er tale om et pseudonym

Bilag I, litra f)
(på grundlag af ændringsforslag 32)

f) certifikatets unikke identifikationskode	f) certifikatets identifikationskode

Bilag I, litra i)
(på grundlag af ændringsforslag 33)

i) eventuelle begrænsninger i certificeringstjenesteudbyderens hæftelse og i værdien af de transaktioner, for hvilke certifikatet er gyldigt.	i) eventuelle begrænsninger i certifikatets anvendelsesområde og i værdien af de transaktioner, for hvilke certifikatet er gyldigt.

Bilag II, litra e)
(på grundlag af ændringsforslag 34)

(e) anvende pålidelige systemer og elektronisk signatur-produkter, som er sikret mod at blive ændret på en sådan måde, at de kan anvendes til andre end deres oprindelige formål; de skal også anvende elektronisk signatur-produkter, som garanterer de af disse produkter understøttede certificeringsprocessers tekniske og kryptografiske sikkerhed;	(e) anvende pålidelige systemer og elektronisk signatur-produkter, som er sikret mod at blive ændret; de skal også anvende elektronisk signatur-produkter, som garanterer de af disse produkter understøttede certificeringsprocessers tekniske og kryptografiske sikkerhed;